

Naturvårdsverket
106 48 STOCKHOLM

Yttrande över femårig plan för genetisk förstärkning av varg 2016-2020, Dnr NV-02544-15

Svenska Kennelklubben (SKK) avger härmed följande yttrande över ovan angiven remiss:

Inledning

SKK är väl bekant med att genetiken i den Svenska vargstammen härstammar från ett fåtal individer. SKK är även bekant med den juridiska process som återkommer vid varje försök att förvalta vargstammen med jakt. I dagsläget har vargförvaltningen havererat, och vargstammen fortsätter växa till långt större numerärer än det intervall Riksdagen beslutat om vara gynnsam bevarandestatus (GYBS), om 170-270 vargar. Att i ett sådant läge försöka förankra åtgärder för genetisk förstärkning, anser vi riskerar att ytterligare skapa stora konflikter hos våra medlemmar som bedriver löshundsjakt i de län där vargpopulationen är som tätast. De teoretiska beräkningar som Naturvårdsverket (NV) gjort för hur vargstammen **kan** utvecklas de kommande 100 åren, kan inte få styra hur vi idag kan leva och verka i de delar av landet där vargpopulationen är som starkast. Innan några som helst genetiska förstärkningsåtgärder kan vidtas, ska vargstammen förvaltas med jakt till den numerär som Riksdagen fastställt vara GYBS. Därefter kan dialog föras med berörda parter om genetisk förstärkning.

Detaljerade synpunkter

Sid 4, målsättning med åtgärder för genetisk förstärkning;

NV anger siffran 300 vargar för att arten ska anses ha GYBS. Riksdagen har fastslagit ett intervall om 170-270 vargar, och NV själv har en gång fastställt GYBS till 270 individer. Vi förutsätter att det är en felskrivning, och att detta ändras.

Sid 10, Åtgärder;

SKK saknar förslag till dialog med jakträttshavare för förslag till åtgärder som kompensation för utebliven jakt med hund.

Sid 14, Bilaga 1;

Att invandrade vargar skulle ha ett "högre värde", som skulle ge dem en unik status vid en skydds jaktssituation, framstår orimligt. Människors intressen och möjligheten att utföra ett kulturarv, som löshunds jakt, måste fortsatt vara en mycket viktig komponent vid bedömningen av skydds jakt på genetiskt viktiga individer

Sid 15 och 16, Bilaga 1;

NV verkar förutse att jakt med hund endast förekommer utanför renskötselområdet? SKK vill förtydliga att jakt med löshund förekommer i hela landet. Förslaget *"efter ett första angrepp av genetiskt viktig varg på jakthund eller annan fritt springande hund, bör inte angrepp på ytterligare oskyddade hundar i samma område vara grund för skydds jakt"*, anser SKK vara fullständigt orimligt. En sådan formulering gör att en etablering av en genetiskt viktig varg i ett område i princip skulle omöjliggöra jakt med löshund, samt möjlighet att skydda sin hund enligt § 28 Jaktförordningen. Genetiskt viktiga vargar **ska** hanteras som vilka vargar som helst i en skydds jaktssituation.

Sammanfattning

SKK är starkt kritisk till att NV förbiset de drabbade människor och hundägare som bor i de delar av landet där vargförekomsten är som störst. Genetiken har fått alldeles för stort utrymme i förvaltningen, och mänsklig verksamhet som till exempel den uråldriga traditionen med löshunds jakt har kraftigt påverkats negativt i stora delar av vårt land. Om den Svenska vargstammen varit unik på något sätt, så hade detaljnivån i förvaltningen varit påkallad. Men då den svenska vargstammen härstammar från den stora östliga populationen i Ryssland bestående av tiotusentals vargar, så är inte det fallet. SKK föreslår att NV återkallar förslaget, och fokuserar på att förvalta vargstammen med jakt till den av Riksdagen beslutade miniminivån för att uppnå GYBS. Först därefter kan ett arbete med förbättrad genetik påbörjas, och då med större hänsyn till människor och alla hundägare som bor i de aktuella geografiska områdena.

Med vänlig hälsning
Svenska Kennelklubben

Ulf Uddman
VD